

РЕШЕНИЕ

№ 1107

гр. София, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 16.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **1334** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК вр. чл.46а, ал.1 от Закона за чужденците в Република България. Делото е образувано по жалба на Д. Р. О Ш., (D. R. O S.), [дата на раждане] във Великобритания, с адрес GB BOSTON R. str.32 - според имената на чужденеца по жалбата, а също представил се пред българските гранични органи и като F. S., род. 18.08.1996 г. в Л., Великобритания, адрес - 25 ELMFIELD ROAD, LONDON, чрез адв. С. М., член на АК Х., срещу Заповед № 6099ПАМ - 01 от 05.01.2024г. на началника на ГПУ - К..

С жалбата се иска отмяната на заповедта, като се твърди, че същата е немотивирана, липсвали законовите предпоставки за издаването ѝ, както и е издадена при неизяснена фактическа обстановка, в нарушение на предписана от закона процедура. Допълнителни доводи и съображения ще изложи в съдебно заседание, с оглед становището на другата страна. Адвокатът допълнително в становище преди съдебното заседание по съществуващото оспорването поддържа, че оспорената заповед е неправилна и незаконосъобразна, преследваната от нея „първоначална идентификация на лицето и установяване на самоличност, била реализирана към момента на издаването ѝ. Това се потвърждавало от посочените в заповедта лични идентификационни данни – като име, дата на раждане, място, гражданство, като същите се припокривали с действителните такива. Счита, че относно целта – следващи административни мерки, които да бъдат приложени, органът се мотивирал твърде лаконично и дори не е намекнал кои могат да бъдат тези мерки, на какво

основание, с което ограничил правото на защита. Адвокатът счита ,че в към момента на становището ситуацията била същата, следвало да гадае какви биха били последващите мерки. В своя подкрепа ответникът посочил, че имало издадена заповед по чл.44, ал.6 и ал.8 ЗЧРБ, но за нейното обезпечаване няма данни да е необходимо принудително настаняване, нямало каквито и да са доказателства, подкрепящи прилагането на чл.60, ал.1 АПК, не била предоставена възможност на жалбоподателя да вземе писмено становище по прилагането на процесната заповед. По тези съображения адв. М. счита, че процесната заповед е неправилно и незаконосъобразно издадена и следвало да бъде отменена.

Ответникът – началника на ГПУ К., представи административната преписка , но не е изразил становище по оспорването.

Прокуратурата, уведомена за оспорването по делото, не взе участие в съдебното производство.

По делото са приети доказателствата по административната преписка. Доказателственото искане на адв. М., направено в становището от 16.02.2024 г. да бъде изискана информация от Началник СДВНЧ - Любимец, е оставено без уважение. Съдът е изложил мотиви, че искането е за факти и обстоятелства, последващи издаването на оспорената заповед, Началник СДВНЧ – Любимец е трето за правния спор лице, а съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, законосъобразността на административния акт се преценява към момента на издаването му, с оглед на което искането е преценено като неотнормимо.

Административен съд София- град, като обсъди доказателствата по административната преписка ведно с доводите в жалбата и становището на адвоката, извърши дължимата служебна проверка на оспорената заповед на основанията по чл.146 АПК вр. чл.168, ал.1 АПК, от фактическа и правна страна взе предвид следното:

По допустимостта на жалбата и обхвата на оспорването:

Видно от данните по преписката, оспорената по делото Заповед № 6099ПАМ - 01 от 05.01.2024г. на началника на ГПУ – К., е връчена на чуждия гражданин на дата 05.01.2024г.

Жалбата е подадена направо до съда - по пощата на 19.01.2024г., заведена с вх. № 2911/24.01.2024г., след което с разпореждане на зам.председател на съда е изискана административната преписка, представена в съда към писмо, постъпило в съда на 07.02.2024г. на началник ГПУ К.. Предвид изложеното, то жалбата е подадена в срока по чл.46а, ал.1 ЗЧРБ и е допустима.

Видно от самата заповед, в същата е указан общ срок за оспорване, без да бъде разграничено оспорването на разпореждането по чл.60, ал.1 АПК, като с жалбата до съда се иска отмяната за заповедта изцяло, а в писмена защита се конкретизира и неоснователност на разпореждането по чл.60 АПК.

Предвид обстоятелството, че в процесната жалба се съдържа общо разпореждане за обжалването, в това число само е посочено –„в 14-дневен срок о реда на Административнопроцесуалния кодекс,“ т.е са налице непълни указания относно оспорването на заповедта, то е приложимо предвиденото по чл.140 , ал.1 АПК за удължаването на срока за оспорване. Съдът приема, че сезиран с искане за отмяна както на принудителното настаняване в СДВНЧ, така и за допуснатото предварително изпълнение по чл.60, ал.1 АПК.

По фактите съдът приема следното.

С оспорената Заповед № 6099ПАМ - 01 от 05.01.2024г. на началника на ГПУ – К., с цел провеждане на действия по първоначална идентификация и установяване на самоличност и за преценка последващите административни мерки, които следва да бъдат наложени или предприети, и предвид мотивите в Докладна записка № 6099р-263/05.01.2024г. по описа на ГПУ К., както и издадена Заповед № 6099ПАМ - 02/05.01.2024г. съгласно чл.41, т. 1 ЗЧРБ - (Връщане се налага, когато: 1. чужденецът не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред;) по описа на ГПУ - К., и на основание чл.44, ал.6 и ал.8 ЗЧРБ, както и чл.95 ЗМВР и Заповед № 4068з-758/19.10.2020г. на директора на РДГП - Б., е заповядано принудителното настаняване в звено на СДВНЧ към Дирекция Миграция - МВР на чужденеца по заявени от него данни Д. Р. О Ш., лице от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], Великобритания, гражданин на Великобритания, без документи за самоличност, за срок до отпадане на обстоятелствата, но не повече от 6 месеца.

Видно от Заповед № 6099ПАМ – 2/05.01.2024г., на основание, че гражданинът на Великобритания е установен в зоната за отговорност на ГПУ – К. без редовен документ за самоличност, същият не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред, както и мотивите в предложението № 6099р-263/05.01.2024г. о описа на ГПУ – К., на основание чл.41, т.1 от ЗЧРБ, както и заповедта на директора на РДГП – Б., посочена по-горе, е наложена принудителна административна мярка „връщане до страната по произход Великобритания“. Поради опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на заповедта за наложената ПАМ, на основание чл.60, ал.1 АПК, е допуснато предварително изпълнение.

Видно от Докладна записка с рег. № 6099р-263/05.01.2024г. на ГПУ Каврана, на 04.01.2024г. в 10:30 ч. в [населено място] след проведени ОИМ е забелязано лице отговарящо на профил на незаконен мигрант. При извършена проверка на документите му за самоличност и условията за пребиваване в България, лицето представил шофьорска книжка издадена от Великобритания и се представил като F. S., род. 18.08.1996 г. в Л., Великобритания, адрес - 25 ELMFIELD ROAD, LONDON. Лицето е посочило, че паспортът му е в неговия приятел, с който са се скарали и са се разделили. Няма документи за задгранично пътуване. На въпроса как е влязъл в страната, според изложеното в докладната записка, лицето многократно променило своята версия и не е удостоверило влизането си в Р. България. След направена справка дали лице с посочените данни е преминавало през ГКПП на Р. България, е получен негативен резултат. С цел изясняване на неустановената самоличност на лицето е взето решение за неговото задържане на основание чл.72 ал. 1 т. 4 ЗМВР. Извършен е медицински преглед с цел проверка на общото здравословно състояние на лицето в УМБАЛ К.. След полицейското задържане на лицето, представило се първоначално за F. S., род. 18.08.1996 г. в Л., и с посочения по-горе адрес, променило посочените първоначални идентификационни данни на D. R. O S., [дата на раждане] с адрес GB BOSTON R. str.32, поради което е направен извод, че в крайна сметка лицето е с неустановена самоличност, а във връзка с неустановената по категоричен начин самоличност, на лицето и очаквано потвърждение от ДМОС (Дирекция Международно оперативно сътрудничество при МВР), се предлага лицето временно да бъде настанено в СДВНЧ – Любимец.

По делото не се оспори изложеното в докладната записка, нещо повече, в становището си от 16.02.2024г. адв. М. е направил изрично искане за приемането на

административната преписка. При тези обстоятелства и доколкото докладната записка е издадена от длъжностно лице – инспектор при ГПУ К., съдът цени същата като официален документ по смисъла на чл.179 ГПК, издаден от длъжностно лице в кръга на неговата служба, в който документ удостоверява изявленията на чужденеца пред него и извършени от него и пред него действия.

Правна преценка на съда:

По компетентността на началника на ГПУ К. да издаде процесната заповед:

За компетентността на органа да издаде процесната заповед е представена Заповед № 4068з-758/19.10.2020г., в която на основание чл.44, ал.1 ЗЧРБ са оправомощени поименно конкретни длъжностни лица, сред които и издателят на процесната заповед – Началник на ГПУ К. главен инспектор Г. П., да издават заповеди за налагане на ПАМ на чужденци по ЗЧРБ. Заповедта за оправомощаване е издадена от директора на РД Гранична полиция Б. – компетентен орган по чл.44, ал.1 ЗЧРБ. При тези данни съдът намира за безспорно доказана компетентността на издателя на процесната заповед – главен комисар Г. П.. Това е така, тъй като на първо място, органите по чл.44, ал.1 ЗЧРБ имат право да оправомощават и други органи да издават заповеди за налагане на ПАМ по ЗЧРБ, а в чл.44, ал.6 ЗЧРБ е предвидена компетентност на органите по ал.1, т.е и оправомощените такива, да издават заповеди за принудително настаняване.

ПАМ по ЗЧРБ са изрично предвидени в чл.39, ал.1 ЗЧРБ, а съгласно чл.44, ал. 6 ЗЧРБ, когато чужденецът, на когото е наложена ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, „органите по ал. 1“ могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци.

При така изложеното, съдът намира компетентността на началника на ГПУ К. да издаде процесната заповед за настаняването на чуждия гражданин в СДВНЧ Любимец за доказана, от което следва извод, че процесната заповед е законосъобразна по чл.146, т.1 АПК.

По спазването на изискванията за съдържание и форма и процесуалните правила:

Процесната заповед е издадена в предвидената от закона форма, съгласно чл. 44, ал. 8, във връзка с ал. 6 от ЗЧРБ и в съответствие с 59, ал. 2 от АПК. От формална страна заповедта съдържа правни и конкретни фактически основания за нейното издаване, а именно: целта на настаняването и препращане към мотивите на докладната записка и издадената заповед за налагане на ПАМ "връщане", допускането на предварителното изпълнение е мотивирано с опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на заповедта.

Не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, както се претендира от жалбоподателя.

Доводът на адвоката, че чужденецът не е могъл да представи писмено становище по изпълнението на процесната заповед, то същият следва да се приеме за необоснован. В процесния случай органите са предоставили възможност на чужденеца да изрази становище, органът е отразил в писмен документ заявените от чужденеца данни за самоличността му, и които не се оспориха по делото. Без значение е дали становището е писмено или устно, доколкото вярно са отразени изявленията на чужденеца.

От данните по преписката е видно, че органите са положили дължимите усилия да изяснят всички данни за установения чужденец без документи за самоличност и без потвърдени данни за самоличността му, в това число от самия него и за влизането му в страната. Извършени са възможните справки и искания за информация, като се очаква потвърждаване на самоличността на чужденеца по линия на международното сътрудничество.

При тези изводи, не са допуснати нарушения на изискванията за съдържание и форма на административния акт, нито на процесуалните правила, актът не е незаконосъобразен по чл.146, т.2 - 3 АПК.

По материалната законосъобразност на заповедта:

В докладната записка, към която препращат мотивите на заповедта, органът е посочил и се приема за установено - вр. чл.179 ГПК, че чуждият гражданин многократно променил версията си за влизане в страната както и данните за самоличността си. Правилен е изводът, че в крайна сметка чуждият гражданин е лице с неустановена самоличност и се очаква потвърждаването на самоличността му по линия на международното сътрудничество. Всички тези данни обосновано сочат на опасност от укриване, като в случая е относимо не само обстоятелството, че лицето е без документи за самоличност, не е удостоверил законното си влизане в страната, но и предвид поведението на лицето - многократно е променял данните за себе си - имената си, място и дата на раждане и адрес.

Процесната заповед следва да се приеме за мотивирана и на основание посочената заповед за наложената ПАМ "връщане" на жалбоподателя, чието изпълнение следва да се обезпечи - Заповед № 6099ПАМ – 2/05.01.2024г., с която на чужденеца на основание чл.41, т.1 от ЗЧРБ, е наложена принудителна административна мярка „връщане до страната по произход Великобритания“, която е разпоредено да бъде изпълнена предварително.

Именно доколкото заповедта за наложената ПАМ "връщане" следва да се изпълни предварително, то е логично и обосновано и за процесната заповед, която следва да обезпечи изпълнението ѝ, да бъде допуснато предварителното изпълнение. Освен това, посоченото вр. чл.60, ал.1 АПК, че лицето има опасност да се укрие или да осуети сериозно изпълнението, на основание изводите по-горе и данните в докладната записка, са обосновани от данните за чужденеца и неговото поведение.

Процесната заповед за принудителното настаняване на чужденеца в СДВНЧ е законосъобразна и на основание посочените в същата цел за издаването ѝ - провеждане на действия по първоначална идентификация и установяване на самоличност и за преценка последващите административни мерки, които следва да бъдат наложени или предприети. Както се посочи, към датата на докладната записка и датата на издаването на процесната заповед, след като самият чужденец е променил многократно заявените данни на зададените му въпроси за данни за самоличността му и за влизането му в страната, то е правилен изводът, че следва да се проведат действия по първоначална идентификация. Необосновани са твърденията на адв. М., че към датата на издаването на процесната заповед данните за самоличността на лицето са установени, предвид поведението на лицето и , че са заявени от самия него, но не са потвърдени, а се е очаквало потвърждаване на самоличността му от ДМОС.

Що се касае до преценката на последващите административни мерки, то е видно, че една от възможните мерки е наложена - ПАМ връщане, а що се касае до последващите административни мерки, то е повече от ясно, че се касае за мерки по фактическо изпълнение на ПАОМ връщане, в случай, че лицето е без документи за самоличност, следва да бъде издаден документ за пътуване и организирано пътуването му - действия на изпълняващите органи от системата на МВР, изрично разписани в Правилника за приложението на ЗЧРБ. Така съгласно чл.74, ал.1 от Правилника: „Когато чужденец с наложена принудителна административна мярка по чл. 41 или 42 ЗЧРБ няма паспорт или заместващ го документ, органите на дирекция "Миграция" го снабдяват с такъв документ чрез съответното дипломатическо или консулско представителство на държавата, чийто гражданин е чужденецът, а при невъзможност - чрез дирекция "К. отношения" на Министерството на външните работи. При наличие на споразумение за обратно приемане, ако чужденецът не отговаря или е престанал да отговаря на условията за влизане и пребиваване на територията на Република България и няма редовен документ за пътуване, органите на Главна дирекция "Гранична полиция" (ГДПП) снабдяват чужденеца с такъв документ чрез компетентните органи на третите държави по реда на споразумението.“. Съгласно ал.2 на същата разпоредба, органите на дирекция "Миграция" осигуряват билетите за пътуване за извеждането на чужденец с издадена заповед по чл. 41 или 42 ЗЧРБ, включително когато чужденецът напуска доброволно страната, но няма възможност да ги осигури със собствени средства.

Заповедта за наложената ПАМ "връщане" на чужденеца, видно от същата, е връчена на чужденеца на 05.01.2024г., следователно, адвокатът е имал в пълнота възможност да организира защитата му. В казуса по делото защита срещу възприетите от органа данни за чужденеца не е осъществена. Искането да се установи въз основа на какъв документ е освободен от СДВНЧ Любимец, т.е. след издаването на процесната заповед, е неотнормено, тъй като законосъобразността ѝ се преценява към момента на издаването ѝ - чл.142, ал.1 АПК.

Предвид мотивите за опасност от укриване или опасност от осуетяване изпълнението на заповедта за наложената ПАМ "връщане", то обсъждането на по-леки мерки - по чл.44, ал.5 АПК, е безпредметно. Законосъобразно е допуснато предварителното изпълнение на заповедта, на основание чл.60, ал.1 АПК.

Съгласно чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39 а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по, ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. В случая на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ - "връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна". Налице е първия елемент от фактическия състав на

разпоредбата на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, а именно издадена заповед за налагане на ПАМ, чието изпълнение следва да бъде осигурено посредством подходяща ефективна мярка. Такава подходяща ефективна мярка в случая се явява настаняването в СДВНЧ, доколкото е налице и втората предпоставка на нормата на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ - опасност от укриване или сериозно затруднение на изпълнението ѝ, поради което е допуснато и предварителното ѝ изпълнение. Доколкото е необходимо време за подготовка на изпълнението на заповедта за връщане в страната по произход и предвид неустановената самоличност на чужденеца и липсата на документи за пътуване, посочените цели зв оспорената заповед са свързани с изпълнението на заповедта за наложената ПАМ "връщане".

Доводът, че чужденецът е бил с установена самоличност към момента на издаване на процесната заповед, не може да бъде възприет при данните за поведението на чужденеца пред българските гранични власти. Видно е, че чужденецът с имена по жалбата до съда Д. Р. О Ш., (D. R. O S.), [дата на раждане] във Великобритания, с адрес GB BOSTON R. str.32), също се е представил и като F. S., род. 18.08.1996 г. в Л., Великобритания, адрес - 25 ELMFIELD ROAD, LONDON, пред органите на ГПУ К.. Обстоятелството, че в заповедта са посочени последните заявени от лицето данни за самоличността му, не води до друг извод.

Именно за целите на изпълнение на заповедта за ПАМ връщане, настаняването в СДВНЧ е законосъобразно и в съответствие с изискванията на чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ. Съобразен е и срока по чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ, настаняването е до отпадане на пречките за изпълнението на заповедта, но не повече от 6 месеца от датата на фактическото настаняване.

Следва да се посочи, че разпоредбите на ЗЧРБ са приложими в казуса по делото, дори и да се потвърди, че чуждият гражданин е поданик на Великобритания – по арг. от чл.1, ал.2 и чл.2, ал.1 ЗЧРБ.

Предвид изложеното, съдът намира, че са налице предпоставките, предвидени в чл. 44, ал. 6 и, ал. 8 от ЗЧРБ като основания за издаване заповед за настаняване в СДВНЧ на чужденеца. Процесната заповед е и материално-законосъобразна по чл.146, т.4, а предвид, че е издадена и за целите на изпълнение на ПАМ "връщане", съответства и на целта на закона - законосъобразност и по чл.146, т.65 АПК.

Жалбата е неоснователна на всички основания по чл.146 АПК и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ.

На основание всичко изложено и чл.172 , ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Р. О Ш., (D. R. O S.), [дата на раждане] във Великобритания, с адрес GB BOSTON R. str.32) а също представил се и като F. S., род. 18.08.1996 г. в Л., Великобритания, адрес - 25 ELMFIELD ROAD, LONDON, срещу Заповед № 6099ПАМ - 01 от 05.01.2024г. на началника на ГПУ - К..

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: